

Konklusion

Begrebet »virksomhed« i artikel 1, stk. 1, første afsnit, litra a), nr. ii), i Rådets direktiv 98/59/EF af 20. juli 1998 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger vedrørende kollektive afskedigelser skal fortolkes på samme måde som det begreb, der er omhandlet i samme afsnits litra a), nr. i).

Artikel 1, stk. 1, første afsnit, litra a), nr. ii), i direktiv 98/59 skal fortolkes således, at bestemmelsen ikke er til hinder for en national lovgivning, der fastlægger en pligt til at informere og høre arbejdstagerne ved afskedigelse af mere end 20 arbejdstagere i en særskilt virksomhed i en bedrift inden for en periode på 90 dage, men ikke i tilfælde, hvor det samlede antal afskedigelser i samtlige virksomheder eller i visse virksomheder i en bedrift under samme periode når op på eller overstiger tærsklen på 20 arbejdstagere.

⁽¹⁾ EUT C 151 af 19.5.2014.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 30. april 2015 — SMK kft mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága, Nemzeti Adó- és Vámhivatal (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Ungarn)

(Sag C-97/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — det fælles merværdiafgiftssystem — direktiv 2006/112/EF — artikel 52, litra c), og artikel 55 — fastlæggelse af leveringsstedet for tjenesteydelser — aftager af en tjenesteydelse, der er registreret med hensyn til merværdiafgift i flere medlemsstater — forsendelse eller transport til steder uden for den medlemsstat, hvor ydelsen faktisk blev præsteret)

(2015/C 213/13)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: SMK kft

Sagsøgt: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága, Nemzeti Adó- és Vámhivatal

Konklusion

Artikel 55 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem i den affattelse, der var i kraft frem til den 1. januar 2010, skal fortolkes således, at den ikke finder anvendelse under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede, hvor en aftager af tjenesteydelser både var registreret med hensyn til merværdiafgift i den medlemsstat, hvor tjenesteydelserne faktisk blev præsteret, og i en anden medlemsstat, og dernæst udelukkende var registreret i denne anden medlemsstat, og hvor de løsøregenstande, som disse tjenesteydelser vedrørte, ikke var genstand for forsendelse eller transport til steder uden for den medlemsstat, hvor disse tjenesteydelser faktisk blev præsteret, efter udførelsen af disse tjenesteydelser, men først efter et efterfølgende salg af disse varer.

⁽¹⁾ EUT C 142 af 12.5.2014.